

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitr
APARE SĂPTĂMÂNAL

2 ex. (Of.)
Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român

Str. Șaguna 8

Sibiu

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni
125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. —
Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu,
strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se
refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiilor
un șir petiț 6 Lei pentru odată, dacă se publică
de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiile
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful
Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

CUVÂNTAREA

I. P. Sf. Mitropolit NICOLAE al Ardealului, ținută
la al 9-lea Congres al „Oștii Domnului” la Sibiu,
a II-a zi de Rusalii

Prea Sf. Voastre,
Prea cucernici părinți,
Iubiții mei fii sufletești!

Cu nespūsă bucurie ne vedem întruniți în cel de al nouălea Congres al mișcării de trezire religioasă Oastea Domnului. Iarși ne-am întâlnit români și credincioși ai sfintei noastre Biserici din toate colțurile țării, ca să ne împreunăm sufletele în rugăciune și să le înălțăm către Domnul nostru Iisus Hristos, căruia îi închinăm toată viața noastră.

Imprejurări dureroase m'au împiedicat să convoc și în anul trecut congresul Oastei Domnului. Țara și nația românească se găseau atunci cuprinse de mari îngrijorări cari apoi s'au prefăcut în mari dureri, căci părți însemnate din țara noastră au fost sfâșiate. Basarabia întreagă, o parte din Bucovina și din Ardeal au ajuns sub stăpâniri străine și grele robii. Milioane de frați ai noștri au ajuns să-și vadă credința batjocorită și prigonită, ca în vremea păgânilor dela începutul creștinismului. Au ajuns să sufere chinuri și bătăi până la moarte pentru credința și neamul nostru. Noi, cu inimile sfâșiate de durere i-am însoțit în suferințele lor și avem nădejde că Domnul îi va aduce iar în România întregită. Și nu vom înceta a crede că Dumnezeu dreptății va ajuta dreptății noastre românești și ne vom găsi iar toți fiii neamului în același stat, între aceleași granițe.

Ne gândim acum și la frații noștri cari sub jug străin au suferit moartea și la toți frații ostași ai Domnului pe cari Domnul i-a chemat la Sine. Domnul să le facă odihnă în locașul Său de veci.

Deși și zilele de acum sunt împreunate cu multe greutăți și frământări în suflete, totuș am crezut că nu e bine să amân și în anul acesta congresul nostru. Ci am socotit să ne strângem la olaltă și prin rugăciuni să prindem curaj, putere, iubire și nădejde pentru viitor. Pentru că Oastea Domnului nu și-a încetat lucrarea nici între împrejurările grele prin cari am trecut și nu trebuie să și-o înceteze, ci mai ales acum să-și întefască silințele.

Și ce vrea Oastea Domnului? Noi, dragii mei, știm bine. Dar țin s'o spun și cu această ocaziune, ca și cei ce n'o cunosc, sau dacă o cunosc o vorbesc de rău, să știe că Oastea Domnului vrea ce vrea Sfânta noastră Biserică. Oastea Domnului e Oastea sfintei noastre Biserici și toți cari au intrat în Oastea Dom-

nului au făcut legământ să păzească învățătura Bisericii noastre întocmai.

Drumul Oastei este drumul Bisericii. Dar care e drumul Bisericii? Drumul Bisericii e drumul sfintei Evanghelii a Domnului nostru Iisus Hristos. Și de aceea Oastea Domnului vrea ceea ce vrea Biserica. Și precum Biserica e una cu Evanghelia așa și Oastea e una cu Biserica și prin Biserica e una cu Evanghelia.

Acesta e programul Oastei Domnului. Larg ca cupola Bisericii. Inalt și plin de lumină ca și Evanghelia Domnului nostru Iisus Hristos. Și ce vrea Evanghelia? Evanghelia Domnului Iisus e putere de mântuire pentru tot cel ce crede, după cum ne spune sf. apostol Pavel. Evanghelia vrea ce a vrut și ce vrea Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos însuș, care ne-a dat-o și ne-a descoperit-o nouă prin propoveduirea Sa, prin moartea pe cruce și prin Invierea Sa. Aceea vrea Biserica și Evanghelia ceea ce vrea Domnul Iisus Hristos, adică să ne mântuiască.

Evanghelia vrea să facă din fiecare om supus păcatului un om renăscut, un om născut din nou prin pocăință. Vrea să facă din noi o făptură nouă. Aceasta e ținta cea din urmă la care ne cheamă Domnul Iisus, Evanghelia, crucea și Biserica Lui, și în slujba acestei lucrări mari e chemată și mișcarea Oastei Domnului.

Oastea Domnului se îndreaptă cu chemarea caldă a sf. ap. Pavel: „să vă desbrăcați de omul cel vechiu care se strică după poftele înșelătoare și să vă îmbrăcați în omul cel nou, cel zidit după Dumnezeu întru dreptate și întru sfințenia adevărului” (Efeseni 4, 22—24).

De un șir de ani încoace veți fi auzit și voi vorbindu-se că vrem să se nască o mișcare de învoire a sufletului românesc. Ba s'a format și un „front al renașterii naționale”. A venit apoi o altă mișcare cu cuvântul înoirii pe buze. Dar mi-am zis: oare cei ce încearcă acest lucru mare au și mijloacele cele potrivite pentru asta? Și am văzut că ei nu au mijloacele cele potrivite pentru învoirea sufletească a neamului nostru. Căci mijloacele de învoire a sufletelor nu sunt numai cele făcute de oameni. Fără putere de sus, fără puterea Duhului Sfânt este fără putință să se facă o renaștere sufletească.

Trebuie să se coboare Dumnezeu însuș prin Duhul Sfânt în suflete ca să se întâmple minunea înoirii oamenilor. Nașterea din nou

e cu putință numai în legătură cu Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos.

Să ne întorcem cu gândul prin satele de pe malul lacului Genizaret și prin cele din Galileea și Samaria și vom vedea că Mântuitorul a lăsat să se creeze clima prielnică renașterii sufletești. El, Iisus Hristos, coborând între noi a avut puterea pe care nimeni altul n'a avut-o și n'o avea, ca din simpli pescari să facă apostoli ai Evangheliei Sale, ca din femei păcătoase să facă sfinte, ca din vameși să facă ajutători ai săracilor și să trăiască o viață după voia lui Dumnezeu.

Și puterea de viață nouă a Evangheliei trăește și azi în Biserică. Mântuitorul ne chiamă și azi să intrăm în slujba împărăției Sale. Și în mijlocul învolburărilor de azi din lume, nu trebuie să lăsăm să amuțească glasul Domnului Iisus Hristos. Ar putea să amuțească glasul tunului și glasul armelor ucigătoare, ar putea să amuțească glasul diplomaților, ar putea să amuțească și glasul învățătorilor, dar un singur glas nu trebuie lăsat să amuțească: e glasul Domnului Iisus Hristos, care a spus că „fără de Mine nu puteți face nimic”.

De acest glas ne-am întrunit ca să mărturisim că vrem să ascultăm toți cei grupați în mișcarea Oastei Domnului. Duceți acest glas și faceți-l să răsună prin cuvântul vostru oricât ar fi de slab, prin viața voastră, oricât ar fi de smerită și prin faptele voastre. Faceți să răsună acest glas, voi ostași ai Domnului, pe întreg cuprinsul țării. Duceți sămânța aceasta bună în toate părțile, în casele, în familiile și la vecinii voștri, și lăsați-o în seama Domnului căci El o va face să rodească. Folișiți prilejul acestei mari întâlniri să vă spuneți ce ați făcut, cum ați luptat, ce ați izbândit pentru Hristos.

Cei ce ați venit din apropierea Sibiului, ca și cei de departe, de lângă Mare, de lângă Dunăre, din Banat ca și din Moldova, din Muntenia și Oltenia, spuneți-vă gândurile. Întăriți-vă în rugăciune și în hotărârea de a lucra cu și mai mult curaj la răspândirea cuvântului lui Dumnezeu.

Spuneți tuturor că noi nu suntem la Oastea Domnului o sectă, cum zic unii. Noi suntem fiii Bisericii și cu dragoste vrem să stăm în ajutorul ei. Și prin lucrarea de trezire religioasă a Oastei Domnului, avem convingerea că aducem cele mai mari foloase nației și țării noastre, făcând să se sălășuiască în poporul nostru o viață trăită după voia lui Dumnezeu.

Și program mai mare decât acela de a voi ceea ce vrea Dumnezeu, nu cunosc. Dacă ar vrea toți, de sus și până jos, ce vrea Dumnezeu, o atunci n'ar fi pe lume o țară ca a noastră.

Spre aceasta să ne silim. Spre aceasta se îndreaptă silințele preoțimei și ale vlădicilor. Și spre această țintă se îndreaptă și străduințele conducătorilor țării.

Dumnezeu să ajute tinărului Rege Mihai I să ducă la izbândă gândul cel mare al neamului, de a fi toți frații sub aceeaș conducere. Dumnezeu să-i stea în ajutor și domnului General Antonescu. Căci de dimineață și până în noapte se străduiește cum să scape și să îndrume țara în aceste împrejurări grele. El e rupt din trupul și sufletul neamului.

Mulțumesc Prea Sfințiilor frați episcopi, Vasile al Maramureșului, căruia îi fac urarea să se întorcă cât mai curând la turma lui duhovnicească, și P. S. Vasile al Timișoarei care a venit din centrul Banatului să ia parte la bucuriile noastre și P. S. Partenie Episcopul scumpei noastre armate, că ne-a onorat cu venirea P. Sf. Sale la ceastalaltă oaste, Oastea Domnului.

Și mulțumesc și noului episcop Veniamin al Caransebeșului, care ieri a primit darul arhieriei. Mulțumesc și I. P. Sf. Patriarh Nicodim, care la întâlnirea noastră din urmă mi-a zis: du binecuvântarea mea noului episcop al Caransebeșului și Congresului Oastei Domnului.

De încheere vă mulțumesc și vouă tuturor că ați venit de aproape și de departe, ca să fiți de față la Congres. Noi suntem un suflet, un gând și o inimă. Suntem un gând și o inimă și cu toți credincioșii Bisericii noastre. Iar pe Cel ce ne povățuește și ne îndrumă, să-l rugăm să ne povățuiască și să ne întărească și de acum înainte.

Cu acestea declar deschis al nouălea Congres al Oastei Domnului. Slăvit să fie Domnul!

Nr. 9171/941

Circulară

Cătră oficiile protopresbiterale și parohiale din cuprinsul Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu

Onor. Minister al culturii naționale, al cultelor și artelor — subsecretariatul cultelor și artelor, cu adresa Nr. 24.783/941 ne-a făcut cunoscut că Ministrul de finanțe a luat hotărârea să tipărească un număr însemnat de alișe „Lămuriri pentru orașeni și săteni” privitoare la înlesnirile fiscale acordate păturii nevoiașe, cari urmează să fie distribuite în toate colțurile țării prin organele financiare, și alișate în toate localurile publice.

Pentru înlesnirea aducerii la cunoștință a acestor lămuriri, îndrumăm Cucernica preoțime din cuprinsul Arhiepiscopiei noastre, să dea tot concursul și lămuririle necesare când ele vor fi cerute, făcând astfel cunoscut în toate satele grăja pe care o poartă țărânilor dl general Ion Antonescu, Conducătorul statului și guvernul țării.

Sibiu, la 7 Mai 1941.

Consiliul Arhiepiscopesc

Festivitățile dela Rusalii

Praznicul Ortodoxiei active

— Hirotonirea noului Episcop al Caransebeșului. — Al IX-lea Congres al „Oștii Domnului” —

S'au împlinit douăzeci și unu de ani decând Sibiul ortodox a intrat în zodia Rusalilor. A intrat ca să nu mai iese din ea cât va străluci la căma Bisericii străbune din aceste latitudini fertile ale sufletului românesc duhul înviorător al I. P. Sf. Mitropolit Nicolae.

În toată însuflețită solemnitate cu cari a fost împreună neuitată Sa înscăunare, primul mitropolit al Ardealului alipit la Țara-mamă, se lega înaintea lui Dumnezeu și a poporului să păstreze «cu sfințenie luminoasă tradiție a înaintașilor» și să toarne «duh proaspăt, duh de înviorare în largile cadre de organizare date Bisericii noastre de nemuritorul arhieru Șaguna», pe care și-l revendica pentru deapăruri ca «strălucită pildă de urmat».

Cuvântul dat, a fost respectat întocmai. Luminatul cititor de vremuri noi a făcut ordine sus și a deșteptat la o viață nouă, întocmită după Evanghelia lui Hristos, obștea cea mare a «Bisericii poporului». A arat adânc în fondul de religiositate nativă al satelor noastre. Și plugul cu care a destelenit ogorul înviorat în tiparele statice ale unei religiosități molcome, căldute, devenită prea mult și prea vizibil «datină», n'a fost altul decât frăția misionară «Oastea Domnului», a cărei vârstă e numai cu doi ani mai tânără decât spornica arhipăstorire a întemeietorului ei.

Râvna misionară a I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, campania viguroasă de răscolire a religiosității tradiționale a poporului nostru, a purces din înalte rațiuni teologice și și-a propus ca țel suprem îmbunătățirea optimă a vieții noastre obștești. Destinul de peste veac al acestui neam de oameni cumsecade nu putea fi servit mai deplin și mai eficace decât pe această cale: așezând toate detaliile vieții insului sub comandamentele Evangheliei.

Pe Dumnezeu, poporul nostru îl cunoaște mai mult sau mai puțin bine. Și crede în el. Că această cunoaștere încă nu însemnează acceptarea Lui necondiționată, ne arată dramaticile evidente ale traiului de toate zilele. Câți înși nu cred și se cutremură când aud durduind, când bate ghiata, când epidemiile le decimează dobitoacele sau le pustiesc familiile? Și câți se îndreaptă după ce a trecut năpasta?

Că acest contact fragmentar cu Cerul nu reprezintă formula autentică a vieții trăite în Hristos, I. P. Sf. Mitropolit Nicolae a înțeles încă de pe vremea când ostenea aici la Sibiu ca profesor de teologie; iar după ce a suferit treptele jețului șagunian, a tras fără zăbavă consecințele firești din această constatare.

Lucrul bun, pornit cu atâta însuflețire, a creiat pe alocuri nedumeriri. Maicuseamă cei obișnuți să confunde Ortodoxia cu trândăvia spirituală se temeau de noutatea întreprinderii, pentru că nu erau capabili să vadă în ea, dincolo de ea, înviorarea care desmorțea sufletele, curăța satele de mărăcișul păcatelor și umplea bisericile golate de valul unui sufocant indiferentism religios.

Dar ceea ce este și mai regretabil, e că am avut chiar și preoți cari n'au prins falcul expediției misionare pornite de I. P. Sf. Mitropolit Nicolae. Și frângerea înviorării lor a cerut multă cheltuială de energie, care putea fi folosită în alte direcții.

Astăzi, după aproape două decenii dela întemeierea «Oștii Domnului», acordul dintre Chiriari, preoți și popor — în această chestiune — e complet. Și unii și alții s'au

convins că Biserica e împărăția lui Dumnezeu pogorâtă în lume cu tot belșugul harului ceresc, că auzirea cuvântului Evangheliei de nici un folos nu este dacă nu-i urmată de o viațuire conformă cu poruncile ei și că ostașii Domnului realizează o trăire în Hristos cu caracter permanent.

Această clarificare e darul Rusalilor sibiene. Entuziasmul evanghelic care însuflețește an de an vechea cetate de scaun a mitropoliei noastre, crește cu fiecare întâlnire a temătorilor de Dumnezeu ostași creștini și se revarsă — înmulțit — peste tot întinsul Țării. Mulțumită Rusalilor sibiene, preoții noștri nu se mai tem să-i vorbească norodului despre «Oastea Domnului», ci dimpotrivă: chemarea la Hristos, care răsună din pragul sfintelor altare, capătă pe timp ce trece tot mai multă amploare și putere de convingere. Poporul înțelege că păstorul lui nu-l cheamă la deschilnirea de obștea bisericii, ci la o viață de totală urgisire a păcatului prin practicarea vârtuților. Biserica devine astfel staulul oilor povățuite de stălpul de foc al Evangheliei și credinciosul — adevărat următor al lui Hristos; iar «Oastea Domnului» încetează de-a mai fi scotită ca ceva ce stă alături de Biserică, devenind idealul spre care trebuie să tindă toate mădulele Bisericii.

Identitatea dintre Biserică și «Oastea Domnului» a fost demonstrată și la Rusalile anului acestuia, în luminoasa cuvântare a I. P. Sf. Mitropolit Nicolae. Și nu în deșert. E ceea ce s'a putut vedea din vorbirile rostite cu acel prilej de frunții «Oastei Domnului», cari s'au lămurit definitiv asupra acestei probleme de mare însemnătate.

I. P. Sf. Sa a avut cuvinte de justă apreciere despre misiunea înviorătoare a «Oștii Domnului» în mijlocul poporului nostru când a afirmat că ea reprezintă supremul bine pentru Neam, tocmai pentru că îl transformă pe om lăuntric — adică real.

Bucuriile praznicului Cincizecimii au fost sporite de astă dată prin hirotonirea noului Episcop al Caransebeșului, P. Sf. Veniamin V. Nistor. Școala Mitropolitului Ardealului s'a dovedit și în această împrejurare că este un izvor nesecat de provizii pentru îndeplinirea trebuințelor superioare ale Bisericii noastre. A dat atâția vlădici — și tot mai are de dat. Intreaga obște ortodoxă binecuvintează treazul simț de prevedere al Arhipăstorului ei.

Încă din ajunul Rusalilor, primele cete de ostași ai Domnului, veniți din mari depărtări, au străbătut în cântări religioase și cu prapori în frunte ulițele orașului, îndreptându-se spre Mitropolia împodobită după datină cu flori și ramuri de măstacăn. La ora 5 d. m., s'a săvârșit în Catedrală sfânta slujbă a Privegherii, în vederea sfințirii de arhieru ce avea să urmeze. Au participat I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, P. Sf. Episcop Vasile al Timișorii, Vasile al Maramureșului, Partenie al Armatei, Veniamin al Caransebeșului, dnii prof. univ. I. Lupaș, O. Ghibu, etc., reprezentanți ai autorităților și numeroși oaspeți din afară.

Seara la ora 9, PP. SS. Episcop Vasile al Timișorii, Partenie al Armatei și Veniamin al Caransebeșului au participat, în loja de onoare, la marele Concert dat de Reuniunea de muzică „Gh. Dima” în sala teatrului orașenesc, sub conducerea p. prof. P. Gherman.

In dimineața Rusalilor

Catedrala s'a deschis cum s'a crăpat de ziua, pentru spovedirea ostașilor Dom-

nului. Către ora 9, soborul vlădicesc — adus cu mare alaiu dela Reședința mitropolitană — a purces la examinarea nou alesului Episcop al Caransebeșului, privitor la chipul în care înțelege să păzească credința cea adevărată și să păstorească turma ce i-a fost încredințată. Hirotonirea P. Sf. Veniamin s'a făcut în momentul liturgic al întregii cântări: „Sfinte Dumnezeule”. Rugăciunile de taină, solemnul: „Vrednic este” și răspunsurile Corului catedralei condus de P. prof. Gh. Șoima, au mișcat obștea până la lacrimi. Emoția care-l cuprinsese pe noul Ierarh, era vizibilă. Predica praznicului a rostit-o I. P. Sf. Mitropolit Nicolae.

După masă, ostașii Domnului au jinit o adunare frățescă la Academia teologică „Andreiană”, și au asistat la rulara filmului: „Viața și patimile Domnului nostru Iisus Hristos”. Noaptea au petrecut-o în rugăciune și priveghere.

A doua zi de Rusalii

Printre vele două rânduri de steaguri ale organizațiilor „Oștii Domnului” — unele venite dela mari depărtări, ca Techirghiolul — cortegiul arhieresc a străbătut în Catedrala plină până la refuz. Sfânta slujbă a fost de o măreție deosebită. Și de astă dată, vocea superbă a p. prof. P. Gherman dela Academia teologică, a înălțat inimile tuturor. După sf. Liturghie, încolonați frumos cu steagurile și preoții în frunte — între ei entuziasmul preot căpitan Gh.

Cuvântarea

ținută în biserica catedrală mitropolitană din Sibiu în Dumineca Rusalilor, 8 Iunie 1941, cu ocazia hirotonirii întru Arhieru, de P. S. Veniamin V. Nistor

Inalt Preasfințite Părinte,
Preasfințite Voastre,
Iubiți creștini!

Cu frică și cu cutremur și cu toată emoția ce-mi stăpânește sufletul, m'am apropiat de sfântul Altar, unde se aduce jertfa cea fără de sânge pentru mântuirea noastră, pentru a primi cel mai mare și înfricoșător dar ce-l poate primi un om, darul Arhieriei, plenitudinea darurilor de a fi următor sfinților Apostoli întru propoveduirea Evangheliei Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Astăzi prin rugăciunile și punerea mânilor I. P. Sf. Voastre și ale Prea Sf. Voastre — Duhul sfânt care s'a pogorât la praznicul Rusalilor asupra sfinților săi Apostoli, și-a revărsat darul și puterea sa sfințitoare asupra smereniei mele, întărind slabele mele puteri trupеști și sufletești, spre a putea face voia cea sfântă a Lui.

De acest dar sunt legate mari și înfricoșătoare răspunderi pentru mântuirea sufletelor încredințate spre păstorire, atât înaintea lui Dumnezeu, cât și a oamenilor. De aceea este greu să exprim în cuvinte cu adevărat sentimentele ce mă stăpânesc în această clipă din cele mai sfinte ale vieții mele.

În această zi a Rusalilor s'a pus temelie Bisericii lui Hristos în lume prin puterea Duhului Sfânt, care din Sf. Apostoli temători și înfricați a făcut propoveditori neînfricați ai Cuvântului dumnezeescului lor Invățător la toate popoarele, dându-le cutezanța de a mărturisi cu toată puterea Evanghelia mântuirii sufletelor și a adevăratei trăiri în Dumnezeu. Astăzi s'a pus temelie apostolatului creștin în lume, și astăzi s'a plinit făgăduința dată de Mântuitorul Apostolilor că le va trimite pe Duhul Sfânt, care să le dea curaj și tărie pentru a putea propovedi până la marginile pământului evanghelia Lui. Primind darul Arhieriei la acest mare praznic voi căuta să scot înțelepciunea și toate învățăturile divine pentru a putea sluji cât mai cu credință lui Dumnezeu și a fi cât mai cu folos Bisericii și neamului.

În această clipă sfântă din viața mea sufletul meu se îndreaptă către

Secaș — au străbătut străzile orașului în spre Teatrul municipal, unde s'a desfășurat Congresul al IX-lea al „Oștii Domnului”. Până la sosirea Înălților Ierarhi, ostașii au cântat câteva cântece religioase, sub conducerea p. Gh. Secaș.

Cuvăntează Înălții Ierarhi

Adunarea a fost deschisă de I. P. Sf. Mitropolitul Nicolae al Ardealului, întemeietorul și patronul „Oștii Domnului”, cu luminoasa cuvântare pe care o publicăm în fruntea ziarului nostru.

P. Sf. Lor Episcopii Vasile al Maramureșului, Vasile al Timișorii și Veniamin al Caransebeșului, au adresat povețe luminoase congresiștilor. P. prof. căpitan Gh. Secaș a propus expedierea de telegrame omagiale M. Sale Regelui Mihai I, Domnului General Antonescu și I. P. Sf. Patriarh Nicodim. Mulțimea le-a făcut din nou o caldă manifestație de simpatie.

Au vorbit apoi: dl Dr. Simion Mitea, primarul-ajutor al Sibiului, scriitorul Gr. Opreșan, p. prof. P. Bancea, V. Mircu, prot. A. Nistor, Dr. M. Suci-Sibianu, p. Gh. Secaș, ș. a.

Congresul a luat sfârșit după ora 15. În tot acest timp, cântările religioase se auzeau peste tot, iar admirabilul serviciu de colportaj al „Oștii Domnului” a funcționat ireproșabil.

Sibiul a trăit două zile de adevărată desprimăvărare în duh.

GR. T. M.

Tatăl cel ceresc și în rugăciune fierbinte cu psalmistul: «inimă curată zidește întru mine Dumnezeule și Duh drept îneste întru cele dinlăuntru ale mele» (Ps. 50), pentru că «tot darul desăvârșit de sus este pogorând dela Tine Părintele luminilor»; căci fără ajutorul și binecuvântarea lui Dumnezeu orice trudă rămâne zadarnică.

Îmi dau bine seama că nu vrednicia mea m'a chemat la această mare demnitate, căci «toată vrednicia noastră dela Dumnezeu este» (II Cor. 3, 5) și ne-a chemat cu chemare sfântă nu după faptele noastre, ci după hotărârea sa însăși și după harul dat nouă în Iisus Hristos (II Tim. 1, 9).

Chemat prin votul și încrederea marelui colegiu electoral al Bisericii ortodoxe române de păstor și îndrumător sufletesc al Eparhiei de Dumnezeu păzită a Caransebeșului, având aprobarea Sf. Sinod și întărirea M. Sale Regelui, cu ajutorul lui Dumnezeu voi căuta să înmulțesc talentul încredințat mie de Dumnezeu «nepregetând cu râvna, arzând cu Duhul, slujind Domnului» (Rom. 12, 11), îmi voi pune toate puterile și străduințele în slujba misiunii mele sfinte la care sunt chemat «toate făcându-le spre zidirea tuturor» (I Cor. 14, 16). Mă voi strădui «să umblu cu vrednicie... cu toată smerenia și blândețea, silindu-mă să păstrez unitatea Duhului în legătura păcii» (Efes 4, 1-3), prisosind întru tot lucrul bun (II Cor. 9, 8) și plăcut înaintea lui Dumnezeu.

«Nu voi nesocoti harul ce este în mine care mi s'a dat prin punerea mânilor» (I. Tim. 4, 14), «păzind bunul încredințat prin Duhul sfânt care locuiește în noi» (II Tim. 1, 14) ca să fiu Erah ostăș bun al lui Iisus Hristos.

Mă voi strădui să întăresc credința ca ea să pătrundă în sufletele tuturor, ca ea să fie ancora mântuitoare în mijlocul primejdilor acestei vieți, mai ales în aceste grele vremuri de încercare pentru neamul nostru, când milioane de trași ai noștri au ajuns iarăși în robie străină. Ortodoxia noastră va trebui să fie steaua călăuzitoare a sufletului neamului nostru, iar Biserica no-

stră strămoșească, în care am fost creșcuți ne va arăta calea vieții, care ne poate duce la mântuire. În toate vremurile la ea ne-a fost scăparea și astăzi tot ea ne mângăie, ne întărește și ne ține curajul în inimi. De aceea trebuie să ne alipim de ea cu toată dragostea și tăria și în harurile sfințitoare ale ei să aflăm toată întărirea sufletelor noastre.

Idealurile spirituale ale Bisericii trebuie să coborâre în mijlocul realităților vieții de toate zilele. Biserica, casa sufletelor noastre, ne-a păstrat curată credința și sufletul neamului nostru, de aceea trebuie să purtăm grije noi slujitorii altarelor, de acest suflet, căci neamul nostru trăiește nu prin bunurile materiale trecătoare, ci prin sufletul său și prin tăria credinței sale în Dumnezeu. Trebuie să tindem într'acolo, ca principiile Evangheliei să fie călăuză vieții tuturor fiilor neamului nostru, căci numai așa i se va asigura trăinicia lui pe pământul unde l-a așezat Dumnezeu.

Programul meu va fi programul Bisericii, care este cel al Evangheliei Domnului. Acesta este așa de mare ca împărăția harului dat de Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos — de a face pururea voia cea sfântă a lui Dumnezeu. Toate puterile mi le voi pune în slujba lui Dumnezeu, pentru ca întărindur prin darurile Duhului sfânt, să sporesc și să crească lucrarea cea sfântă pentru pogorârea împărăției lui Hristos în lume.

Ca fiu de preot, crescut în tradiția bisericească, în acel centru de veche și glorioasă tradiție sașuniană a Episcopiei Caransebeșului, voi căuta să pun în lucrare înțeleptele sfaturi și îndemnuri primite de la I. P. S. Sa bunul meu Părinte și Mitropolit Nicolae. Voi căuta să continui și să sporesc cu toată sfințenia în Eparhia unde sunt chemat să păstoresc, tradiția marelui mitropolit Andrei Șaguna moștenită de la marii mei înaintași: Ierarhii I. Popazu, înțeleptul organizator al Eparhiei, și N. Popea ucenicul devotat și biografii marelui mitropolit.

Voi căuta să propovăduiesc prin pilda vieții mele, care să grăiască tuturor.

Voi fi cu credință și supunere către M. Sa Regele Mihai I, către Conducătorul statului, general Ion Antonescu și către legile țării. Voi fi apărătorul drepturilor autonome ale Bisericii mele, ce isvoresc din originea ei divină și din misiunea sfântă ce o are în lume.

Mulțumind bunului Dumnezeu pentru că m'a învrednicit de această chemare sfântă, îl rog să-și reverse darurile sale cele bogate pentru a putea plini pururea voia cea sfântă a Lui.

În această clipă sfântă a vieții mele primul gând se îndreaptă — cu vie recunoștință și adânc devotament către I. P. Sf. Sa Mitropolitul nostru Nicolae și-i exprim cele mai adânc simfite mulțumiri pentru tot ceace a făcut pentru mine, pentru îndemmurile și sfaturile primite, precum și pentru urările făcute cu acest prilej sărbătoresc și-l rog să nu mă lipsească nici în viitor de tot sprijinul și de sfaturile părintești, de cari am atâta nevoie în greaua misiune ce mă așteaptă.

Mulțumesc apoi călduros Preasfințitelor Ierarhi împreună slujitori cari n'au pregetat să ia parte la cel mai mare act din viața mea.

Mulțumesc și tuturor celorlalți frați în Hristos și celor ce au ținut să ne onoreze cu prezența lor acest praznic.

Iar Tu, Doamne și Stăpânul vieții mele, dă-mi mie Duhul curăției și al dragostei, aprinde în sufletul meu flacăra credinței, ca să pot fi pururea propovăduitor al voci Tale celei sfinte în mijlocul poporului, pentru slava Ta, a Tatălui, a Fiului și a Sfântului Duh. Amin.

Gândul Nostru, revista Școalei normale de băieți „Andrei Șaguna”, Sibiu. A apărut Nr. 1—2 din anul 1941, cu proză și versuri datorite elevilor din cl. VI—VIII ai școalei, precum și unor învățători. Revista, sânguinoasei noastre tinerimi școlare, apare de 4 ori pe an. Abonamentul anual este 80 lei.

Sf. Sinod

Sesiunea de primăvară a Sftului Sinod s'a deschis în 31. c., prin serviciul religios din Biserica Sfintei Patriarhii în prezența I. P. S. patriarh Nicodim, a înalților chiriarihi, a dlui ministru al cultelor general Radu Rosețti și a păr. prof. Nicolae Popovici, directorul general de culte.

În cuvântul de deschidere a ședinței din sala palatului patriarhal, I. P. S. patriarh Nicodim arată chestiunile asupra cărora Sf. Sinod este chemat să se rostească în această sesiune, — între ele este și problema reorganizării învățământului teologic și a predării religiei în școlile secundare.

Ministrul culturii naționale și al cultelor, dl general Radu Rosețti, a rostit o luminoasă cuvântare, sfărând asupra altitudinii conducerii de astăzi a statului față de sf. Biserică.

Dl ministru, pornind de la cuvintele din adresa trimisă I. P. Sfințitului patriarh de către Conducătorul statului, dl general Ion Antonescu, a spus următoarele:

Din aceste cuvinte ale Conducătorului Statului se desprinde hotărârea fermă a conducerii de azi a Statului și a Guvernului de a respecta normele care determină organizarea și viața sfintei noastre biserici.

Viața Neamului și viața bisericească au fost totdeauna una și nedespărțită.

Am luat cunoștință cu deplină satisfacție de cuvintele I. P. S. patriarh și președinte al Sinodului de a pune în discuție Sf. Sinod două probleme de interes vital pentru viața bisericească: 1) reorganizarea învățământului teologic și 2) învățământul religios în școlile de toate categoriile.

În ceea ce privește învățământul teologic, guvernul a luat hotărârea să treacă în seama sfintei biserici școlile de pregătire a viitorilor preoți.

Conducerea bisericească va avea să dea învățământului teologic o astfel de îndrumare, în cât generația viitoare a preoților să corespundă tot mai mult misiunii sale în ceea ce privește educația religioasă și spirituală a poporului nostru.

Tot atât de important pentru viitorul Neamului nostru cred că este și învățământul religios în școlile de toate categoriile.

Dacă creștinismul trebuie să fie, mai presus de toate, trăirea unei vieți religioase, atunci și predarea religiei în toate școlile trebuie să fie potrivită acestui adevăr fundamental.

Guvernul privește cu atenție încordată străduințele conducerii sfintei Biserici în privința reorganizării vieții mănăstirești, care a avut un rol atât de important în trecutul nostru.

Dorim reînvierea unui curent de felul celui paisian, căci acesta a dat Neamului și Bisericii atâtea oameni de muncă, de sacrificii, de buni români cărturari și de mari binefăcători, în fruntea cărora au strălucit nemuritorii mitropoliți: Grigore al Ungro-Vlahiei (1823—34) și Veniamin Costache al Moldovei (1803—1808, 1812—1842), aceștia împreună cu marele mitropolit al Ardealului, Andrei Șaguna, au rămas cei mai străluciți reprezentanți ai istoriei noastre naționale bisericești moderne. —

Intrându-se în ordinea de zi s'a făcut alegerea secretarilor de ședință și a comisiunilor, cărora li s'au reparalizat lucrările.

I. P. S. mitropolit Tit, al Bucovinei prezintă manuscrisul părintelui prof. Dr. V. Gheorghiu cuprinzând ediția critică a Noului Testament, pe baza manuscriselor grecești, lucrată de prea Cucernicia Sa și cere binecuvântarea Sf. Sinod pentru tipărirea prețioasei lucrări din fondurile mitropoliei bucovinene.

Sf. Sinod aprobă alegerea P. C. arhimandrit Veniamin Nistor în scaunul de episcop al Caransebeșului, și invalidează alegerea P. C. arhimandrit Dr. Filareț Jocu în scaunul de episcop al Argeșului.

În ziua a doua Sf. Sinod a fixat data Sfințelor Paști, pentru anul 1942, pe ziua de 5 April.

S'a instituit o comisiune sinodală, care să pregătească comemorarea în 1942 a trei veacuri dela finerea sinodului din Iași (1642).

Ședința următoare a Sftului Sinod se ține în ziua de Joi, 12 Iunie.

Investirea noului Episcop al Caransebeșului. Sâmbăta, 14 Iunie a. c., va avea loc la Palatul regal din București, investitura P. S. Sale Episcopului Veniamin al Caransebeșului, în prezența membrilor Sf. Sinod, a Casei regale, a guvernului și a înalților demnitari civili și militari.

De ce a fost invalidată alegerea de episcop al Argeșului? Întrebarea și-au pus-o și unii membri ai Clerului. Iar dacă nedumerirea laicilor mai poate fi scuzată, apoi dela o față bisericească poți pretinde barem atâta să cunoască legile de temelie ale instituției pe care o servește.

În concret:

Articolul 118 (alinatul II, partea ultimă) din Statutul legii de organizare a Bisericii ortodoxe române, hotărăște, în privința alegerilor episcopale, următoarele:

„Incheindu-se scrutinul, președintele proclamă rezultatul alegerii, care se trece în procesul verbal. Candidatul care a întrunit majoritatea absolută a voturilor pronunțate este ales. În caz de paritate, decid sorții.”

Candidatul, proclamat ales ca episcop al Argeșului, nu a întrunit majoritatea absolută. De aceea, Sf. Sinod a invalidat alegerea. Potrivit art. 120 al aceluiaș Statut, alegerea va fi repetată. De câte ori? Până când unul din candidați va întruni majoritatea absolută.

Despre „balotaj”, la alegerile episcopale nu poate fi vorba, căci nu e prevăzut de nici o dispoziție legală. Balotajul este repetarea alegerii numai cu participarea primilor doi candidați, cari au întrunit mai multe voturi.

A doua alegere pentru scaunul episcopesc al Argeșului s'a făcut cu participarea tuturor candidaților dela prima alegere. Prin urmare, e clar că aci n'a fost „balotaj” și că Sf. Sinod a lucrat legal când a invalidat alegerea și a îndrumat Colegiul electoral la efectuarea alteia — sau altora — până se va obține majoritatea absolută.

† Mitropolitul Alexandru Nicolescu

Prin moartea I. P. Sfințitului mitropolit Alexandru Nicolescu, biserica gr.-cat. română a pierdut, în vremuri de grea cumpănă ca cele de astăzi, pe unul dintre cei mai luminați conducători ai săi.

Iubitor de carte în toată vremea, s'a distins pe amvon, la catedră, ca și la masa de scris.

Cu graiul și cu condeiul a răspândit adevăruri ce privesc biserica și neamul.

Născut în satul, astăzi iarăș înstrăinat, Tulgheș, județul Ciuc, în 1882, din tată bănățean, a făcut studii în Reghin, Blaj și Roma, unde în 1904 a luat doctoratul în filosofie și teologie. A fost profesor la Academia teologică din Blaj, apoi preot misionar în America de Nord, în anii 1907—1909, secretar mitropolitan la 1913, canonic la 1916, și episcop al Lugojului în 1922, unde a păstorit 14 ani, până la 1936, când a fost ales mitropolit al Blajului.

Ca senator a ținut mai multe cuvântări în parlamentul țării: la votarea Constituției, la legea cultelor, și în alte cauze mari pentru neam și biserică.

A scris și tradus cărți de teologie, numeroase articole de ziar și o serie de broșuri pentru clasa cultă, și altele.

Înmormântarea regretatului ierarh s'a făcut la Blaj, în ziua a doua de Rusaliu din acest an.

Mitropolia ortodoxă română a Ardealului a fost reprezentată, la înmormântarea defunctului ierarh, prin I. P. C. Săpăr. Arhimandrit Teodor Scorobef. Veșnică să-i fie amintirea.

Elocința predicii de pe munte

Textul capitolelor 5, 6 și 7 din Sf. Evanghelie dela Matei se numește de obicei predica de pe munte.

Această cuvântare a Mântuitorului este o întreită revelație divină. Mai întâi pentru conținut, al doilea pentru formă, și al treilea pentru eternizarea ei în scris.

În ce privește fondul, predica de pe munte este o recapitulațiune a Evangheliei. Deci este revelațiunea divină directă și pură. — «Căci eu n'am vorbit dela mine» — zice Cuvântătorul, — «ci Tatăl, care m'a trimis, mi-a dat poruncă, ce să zic și ce să vorbesc». (Ioan 12, 49).

Toate disciplinile teologice sunt pline de dovezile divinității revelației care s'a descoperit oamenilor prin fondul predicii de pe munte. N'a rămas nicio frază, niciun cuvânt din acest text sfânt, care să nu se fi tratat de Exegeză, Ermeneutică, Dogmatică, Morală, Catehetică, Istorie Sfântă, de Filosofia Creștină, ba chiar și de Liturgică și de Tipic. Iar cine se interesează mai deaproape de fondul predicii de pe munte, va găsi o literatură bogată. Noi am cetit o carte plină de lămuriri și îndrumări prețioase în «Predica de pe munte» a dlui Prof. Dr. L. Munteanu, rectorul Academiei Teologice din Cluj.

Intr'adevăr râuri de apă vie — cum zice Scriptura, au curs dealungul veacurilor din izvorul predicii de pe munte.

Dar în ce privește forma exterioară a predicii de pe munte, s'a scris mai puțin și totuși se poate spune:

Elocința predicii de pe munte este ea însăși o revelație divină. Căci ce se spune, acesta este fondul. Dar cum se vorbește, aceasta este elocința. Ce se predică? Aceasta este sămânța cuvintelor aruncate de Semănătorul Divin. Dar cum se predă învățătura? Aceasta este măiestria Învățătorului.

El mărturisește deopotrivă proveniența divină atât a Cuvântului, cât și a felului și chipului cum a vorbit. «Căci cuvântul, pe care l'auziți, nu este al meu, ci al Tatălui, care m'a trimis» (Ioan 14, 24). Așa se declară paternitatea fondului, precum și prin versetul 16 din cap. 7 al Evangheliei dela Ioan, unde se scrie: „Învățătura aceasta nu este a mea, ci a Tatălui Celui ce m'a trimis”. Și altele în acelaș sens.

Dar în versetul 50 cap. 12 al Sfintei Evanghelii dela Ioan, Domnul și Învățătorul mărturisește paternitatea divină a modului de vorbire: „Deci cele ce vorbesc eu, vorbesc așa, cum mi-a spus Tatăl!”

Aceasta este elocința Domnului și Învățătorului Iisus Hristos în predica de pe munte și aceasta este revelația divină manifestată în forma Cuvântului desăvârșit.

Ne vom strădui într'o serie de articole viitoare să evidențiam caracterele acestei elocințe, din convingerea că nu se poate omiletică fără predică, dar nici predică fără elocință. Și nici elocința nu poate să treacă peste principiile, regulile, sfaturile și pretențiile retorice. Căci retorica este o știință și artă născută din elocință așa, cum s'au născut gramatica și stilistica din graiul cel viu al limbii.

Dar oare de ce omiletica condamnă oratoria? Numai pentru că sunt surori? Ori poate că ar vrea să-i scoată paiul din ochi?

Dar ce rău face retorica, pentru că să fie judecată ca o păgână și ca o profană față de cucernica omiletică?

Sau ce-i mai lipsește științei și artei oratorice, ca să fie îngăduită și ea la cuvânt, pe amvon, alături de omiletică? Și care-i deosebirea?

Omiletica tâlmăcește, lămurește, învață și convinge auditorul despre adevărul Cuvântului. Dar retorica ce face? Ea caută și aranjează și întrebunțază toate mijloacele, inclusiv instrucția și convingerea, pentru a îndupleca la acțiune, pentru a mișca inima, pentru a răpi voința auditorului determinându-l să treacă la faptă, care dovedește credința.

Retorica dispune de așa-numita forță oratorică. De fapt, în orice caz oratorul

nu are puterea dela sine, dacă nu i se dă lui dela Tatăl.

Sinopticii referează precis despre forța oratorică a Mântuitorului, zicând, că El învăța mulțimile... „ca cel ce are putere, nu ca învățații lor” (Matei 7, 29, Marcu 1, 22).

Iar chemarea, îndemnul, sfatul sau ordinul Mântuitorului dela Matei 11, 29, când zice: „învățați dela mine!” se referă doar la toate învățăturile Sale, pe care El le-a predat nu numai în teorie, ci și în practică, exemplificând și demonstrând în concrete toate învățăturile Sale, prin toate faptele vieții Sale. Deci ordinul se referă și la modul cum trebuie să procedeze misionarul „învățând toate neamurile” (Mat. 28, 19).

Va fi pentru noi o bucurie, dacă ni se va da prilejul să putem dovedi, că predica de pe munte corespunde la toate criteriile celei mai bune arte și științe oratorice. Că predica de pe munte își are exordiu, tranziția, expoziția, corpul discursului, cu diviziunile și subdiviziunile sale, în sfârșit își are și perorația și exhortația sa în concluziune. Și are și firul roșu al unității subiectului și cele mai bogate podoabe oratorice.

Și am dori să ne ocupăm mai detaliat cu dispozitivul discursului din unele puncte de vedere ale retorice, dovedind, că arta și știința oratorice posedă în predica de pe munte a Mântuitorului mărgăritarul de pe munte alocinței divine, care merită să-l purtăm cu sfințenie în inima noastră de creștini adevărați, dar merită și să fie studiat și aplicat de omiletică.

Atunci va ieși la iveală și momentul al treilea al revelației predicii de pe munte. Căci se știe prea bine, că Matei, Evangelistul, nu era stenograf parlamentar și nici n'a scris predica de pe munte în aceeași zi, când a fost rostită, ci cu mult mai târziu. După cercetările critice, cam la 12 ani. A stenografat-o evangelistul Matei atât de adânc în inima sa, ori i-a fost dictată de nou?

Vom cere deci cuvântul și credem, că ni se va da.

Vasile Vlaicu

dela „Frăția Ortodoxă Română-Brașov

Concertul Reuniunii „Gh. Dima” la Sibiu (7 Iunie 1941)

O seară de muzică românească: au vibrat în armoniile ei veacurile de evlavie și vitejie vovodală, dărzenia vrierilor ardelenesi, gingășia iubirii de mamă și mărturia ingenunchierii românești pe lespezi de altare sfinte. Tot ceiace sufletul românesc are pur și înalt în substanța veacurilor și vrierilor lui s'a răsrânt, cu ecol puternic, în variatul repertoriu muzical al concertului.

„Hristos a înviat” — compoziție de Păr. prof. P. Gherman — a fost un imn al credinței în înviere: o revărsare de putere biruitoare, „Fericiți cei gonîți pentru dreptate” — cunună de mângâiere peste rîințele isbăvitoare de azi. Și din înaltul cerului, se coboară binecuvântări divine peste leagănul ce crește viitorul de aur al neamului: Cântec de leagăn. Partea I. Din partea a II-a, tot atât de bine întocmită, alături de „Cătălina” și „Hațegana”, s'a desprins cu relief granitic, „Ardealul” (com. pr. prof. P. Gherman): „Al nostru e! Și pentru el porni-vor și moșnegii dela vete...” Ca o furtună de vrere, a ridicat un val de entuziasm în inimile tuturor: l-au mai cântat odată, și tot nu era destul. E imnul descătușării noastre.

Partea III-a a fost o luminoasă încoronare a întregului program: corul, împreună cu orchestra, evoca toată evlavie și tot eroismul acestui neam, ale cărui destine le conduce tănărul Suveran cu nume de simbol. „Imn religios” și „Mama lui Ștefan cel Mare” au cunoscut o așa interpretare încât am pluit înir adevăr sub mirajul marilor realizări muzicale.

Cântecul — prietenul de totdeauna al românului — când se lasă pătruns de rezonanțele adânci ale credinței, este putere ziditoare de veac, izvor al entuziasmului jertfelnic.

Păr. prof. Gherman, înainte pe calea aceasta: ea este calea biruinței românești.

D. N. M.

Di general Antonescu în Germania

Conducătorul statului român, generalul Ion Antonescu, a sosit la Muenchen cu avionul Miercuri d. a., în 11 l. c., fiind întâmpinat în aeroport de ministrul de externe al Reichului, dl von Riebbentrop, și de un mare număr de personalități marcante germane și române.

Joi, la amiază, dl general Antonescu a fost primit de cancelarul Adolf Hitler.

Intrevederea și convorbirile din Germania s'au desfășurat, cum anunță știrile din Berlin, în spiritul prieteniei cordiale, care unește cele două națiuni, acordându-se din nou deplina înțelegere de colaborare, — economică, politică și militară, — a guvernelor german și român.

Intreaga presă germană, și nu mai puțin cea română, scoate la iveală deosebita importanță a vizitei Conducătorului general Antonescu în Germania. Consfătuirea mai nouă, din această țară, întregeste șirul convorbirilor privitoare la situația României în noua ordine europeană.

Știri privitoare la biserica ortodoxă din străinătate

Spicuim, din publicații recente, străine și române, câteva știri și date statistice despre biserica ortodoxă din străinătate:

1. Eparhia ortodoxă din Cehia și Moravia, condusă de un episcop, are 11 parohii, cu 21 preoți. Mișcarea ortodoxă, din aceste provincii, se datorește credințioșilor refugiați din Rusia. Organizarea bisericii ortodoxe cehe s'a făcut în anul 1929, de episcopul Gorazd, hirotonit episcop în Belgrad la anul 1921, și atârnat de biserica ortodoxă din Sârbia, — în cele interne însă, biserica ortodoxă cehă se conduce singură. Clădirea de biserici ortodoxe s'a început în 1923; de atunci, an de an, se sfințesc biserici noi, între care se numără una și în orașul Praga. În fiecare an sporește numărul elevilor și elevelor din cursul primar și cel secundar. În toate parohiile se înființează coruri bisericești.

2. Biserica ortodoxă sârbească în Iugoslavia avea un patriarh, 3 mitropolii, 19 episcopi, peste 3 mii preoți de mir, aproape 5 sute de călugări și 4 sute de călugărițe; numărul credincioșilor ortodocși trece peste 7 $\frac{1}{2}$ milioane de suflete; biserici 4157, capele 179; o facultate teologică, 5 seminarii și o școală călugărească.

3. Biserica ortodoxă din Bulgaria are peste 5 milioane credincioși din numărul total de 6 milioane de locuitori (în anul 1934). Romano-catolicii, pe lângă toată propaganda întinsă ce o fac în Bulgaria, n'au mai mult de 45 mii suflete (0,8% din întreaga populație), între cari 6 mii sunt cetățeni străini: germani, italieni, cehi, croați etc. Jidovii numără 48 mii de locuitori, mohamedanii 821 mii (13%). Legea cultelor își așteaptă înfăptuirea.

Biserica bulgară se împarte în 11 eparhii, cârmuite de câte un mitropolit. Numărul parohiilor se ridică aproximativ la 2670. Pregătirea clerului se face: la facultatea teologică din Sofia, la institutul teologic dela mănăstirea Cerepuș și la două seminarii.

4. Lupta în contra bisericii se urmează, fără întrerupere, în Rusia sovietelor. Partidul bolșevic speră să obțină rezultate mai mult vizibile, dacă va întreprinde mijloace „ideale”, în locul măsurilor brutale ca: închiderea de biserici, întemnițarea de preoți, distrugerea de icoane etc., prin care sentimentele religioase, în loc să slăbească, s'au păstrat și s'au întărit. Partidul cere ca propaganda împotriva religiei să fie intensificată prin conferințe și, în școli, prin lectii ateiste. Bisericele din Moscova se închid pe rând. Astăzi mai

sânt vreo 20. Preoții tînari sânt trimiși în lagăre de concentrare; cei rămași, de obicei bătrâni, se sustin din ceea ce adună sau din îndeletniciri meșteșugărești.

5. În America de Nord se găsesc 11 eparhii cu 355 parohii ortodoxe rușești. Mănăstiri sânt: în Pensilvania, în Canada și una în apropiere de New-York.

6. În China, la Peking, se află patru biserici ortodoxe. O școală, pe lângă misiunea ortodoxă, are 90 de elevi chinezi, cari învață rugăciunile și temeuri învățăturii creștine.

INFORMAȚIUNI

Conducere nouă la Universitatea din Cluj-Sibiu. Dl prof. univ. Dr. Iuliu Hăfeganu este numit rector al Universității Daciei Superioare în locul dlui prof. S. Pușcariu, aflător astăzi în Germania în misiune culturală. Prorector e numit dl decan Dr. Camil Negrea în locul decedatului Dr. Ioan Drăgoi. Numirile amândouă sânt întâmpinate cu deosebită bucurie de studențime și de intelectualii sibieni.

Dela „Frăția ortodoxă română”, secția Săliște. Președintele acestei secții, dl Alex. Iósof, directorul gimnaziului mixt din Săliște, a vorbit popoului din comuna Galeș despre: românism ca punct de rezistență al existenței noastre naționale. Conferința, poartivă vremii de astăzi, a fost ascultată cu mult interes. Corul gimnazial a executat un bogat program de cântări și recitari. Tuturor li-a mulțumit preotul Nicolae Iosof din localitate.

Expoziție de pictură. În sala „Bulevard” din strada Șaguna, în Sibiu, s'a deschis expoziția de pictură a mult talentatei artiste sibiene, dna Maria Drăgan-Cabadaeff. Noua expoziție, care conține remarcabile lucrări în arta picturii noastre ardelenene, este zilnic bine vizitată de localnici și de alți iubitori ai artelor frumoase.

Control în trenuri. În scopul ca persoanele care călătoresc în trenuri să nu aibă greutăți și neplăceri, se face cunoscut că orce călător trebuie să poarte la sine: Buletinul de înscriere la biroul populației, precum și actul din care să se învedereze (la bărbați) situația militară. Cerere documente au să fie arătate, la cerere, organelor de jandarmi C. F. R. încredințați să execute controlul în trenuri pe toate liniile. Cei găsiți în neregulă, vor fi predați organelor de poliție sau jandarmeriei pentru cercetări. Din 14 Iunie se cere și legitimație specială dela poliție sau jandarmarie.

Muzeu antisemit. Cercurile care se ocupă cu lupta de apărare împotriva influenței jidovești în viața culturală și economică din Cehia, vor să înființeze la Praga un muzeu antisemit. Un apel înviță publicul să contribuie la adunarea materialului menit spre edificarea opiniei publice asupra problemei iudaismului. Muzeul va cuprinde diferite documente politice, cărți, reviste, decizii judecătorești și fotografii.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, 15 Iunie 1941, va predica prof. Dr. Corneliu Sârbu.

CĂRȚI ȘI REVISTE

Revista Teologică. Organ pentru știința și viața bisericească, apare lunar, sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit Nicolae. Sub patronajul p. an: 260 Lei. Redacția și administrația: Academia teologică, Sibiu, strada Mitropoliei 24—28. Redactor: prof. Dr. Grigorie T. Marcu. — Numărul 6 pe Iunie 1941, cuprinde: Religia în școala secundară. Preot Dr. Nicolae Terchilop: Religia în școala secundară. Protopop Dr. Ștefan Lupa: Știri și documente despre Biserica ortodoxă română din Transil-

vania după 1761, culese din arhiva Consiliului de stat și a cabinetului imperial din Viena. Prof. Dr. Spiridon Cădea: Contribuții la noua reformă a învățământului românesc. Prof. Gh. Șerban-Cornilă: O carte necunoscută: „Moliftvele la Pogorârea Duhului Sfânt”, București 1680. Preot Dr. Teodor Bodogae: și Dr. Gr. T. M.: Mișcarea Literară de Români din Câmp. Aradului de acum două veacuri. Tatăl nostru, închinare românească. Gr. T. M.: Note și informații: Grijă pentru viața duhovnicească a studențimii Universității Daciei Superioare. Noul Episcop al Caransebeșului. Noul protopop al tractului Sibiu.

Chipuri de legendă din trecutul neamului. Popa Șapcă, unul dintre capii mișcării revoluționare pornite dela Islaz, județul Romanați, în anul 1848, de Pr. Const. I. Gheorghé, 1941, Tip. Voiculescu, Pitești. Pg. 16. Prețul?

Nr. 47/1941 par.

(41) 1—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de cântăreț bisericesc la biserica ortodoxă română „Bunavestire” din Sibiu-Iosefin, protopopiatul Sibiu, județul Sibiu, se publică concurs cu termen de 30 zile dela publicarea în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salara dela stat, întrucât statul va bugeta acest post, sau Lei 5500 (cinci mii cinci sute) anual, în cazul când statul nu va bugeta postul.

2. Locuință dela parohie.

3. Taxele obișnuite în parohie.

Candidații să aibă diploma de absolvire a Școlii de cântăreți „D. Cuntan” din Sibiu.

Cererile de concurs, cu actele cerute de lege, se vor înainta oficiului parohial ortodox român Sibiu-Iosefin „Bunavestire”, strada Bisericii 12, iar candidații se vor prezenta în parohie pentru a cânta și a face cunoștință cu credincioșii.

Sibiu, din ședința consiliului parohial ortodox român, ținută la 25 Mai 1941.

Pr. Nicolae Pampu
adm. parohial

Nr. 313—1941

[36] 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Blăjeni-Sat, din protopopiatul Zarand, județul Hunedoara, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salara dela stat.

2. Stolar uzitată în comună.

Cererile de concurs, însoțite de documentele necesare și de încuviințarea de candidare a Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta oficiului protopopesc al Zarandului, în Brad, în termen.

Concurenții se vor prezenta, cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, într'o zi de Duminecă sau sârbătoare în parohie, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Brad, la 6 Mai 1941.

Ioan Andreiu
protopop

Anunțuri și reclame

Cel mai răspândit ziar care poate fi întrebuițat pentru anunțuri și reclame în cercurile profești din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunțuri și reclame se primesc la Administrația ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.